

Tortosa reclama la seua història

—Qui va?

—La ciutat de Tortosa, que reclama la seua història!

Este és el guió que, any rere any, dona inici a la Festa del Renaixement, amb l'obertura de portes. Un solemne vers del procurador en cap que ens transporta al segle XVI. Enguany, però, com si es tractés d'una metàfora del que acabaria passant, la senyora Lleixà es va oblidar de la frase, i quan va trucar a les portes i li van preguntar qui anava només va respondre "la ciutat de Tortosa". Enguany, Tortosa ja no reclamava la seua història.

I pot semblar una anècdota, però no ho és. Perquè aquella frase escapçada explica molt bé què ha passat amb la Festa del Renaixement estos darrers anys: el govern del senyor Jordan i la senyora Lleixà s'ha oblidat de la història de Tortosa. S'ha oblidat del rigor, de l'organització, de la cura pels detalls, del patrimoni, dels espais emblemàtics, dels grups, de les entitats, de les famílies nobles, dels joves, dels comerciants, de les tavernes, dels paradistes i de tot allò que havia convertit la nostra Festa en un orgull de ciutat i de país.

Perquè enguany hem tocat fons i hem viscut, malauradament, la pitjor Festa del Renaixement que recordem: menys parades, menys visitants, menys internacionalització, menys ambient als carrers, menys

rigor històric i menys orgull de ciutat. I ho dic amb tristesa, perquè ningú que s'estimi Tortosa pot alegrar-se que una festa tan estimada toqui fons. Però també ho dic amb claredat, perquè amagar-ho no solucionarà la situació. Després de tres edicions en caiguda lliure, l'última Festa d'este mandat ha acabat de confirmar el desastre. I, ves per on, el nou procurador de la Festa, el senyor Jordan, ha aconseguit el que semblava difícil: empitjorar allò que ja anava prou malament. No ho va saber fer bé sent alcalde i tampoc ho ha sabut fer sent regidor de la Festa. Per a què li va treure la regidoria al senyor Víctor Grau? És evident que només tenia un objectiu: acumular càrrecs.

La Festa d'enguany ha estat desorganitzada, sense fil conductor i sense la coherència que necessita una recreació històrica. Hi ha hagut actes que semblaven fets per obligació, espectacles cancel·lats sense avís, actuacions que no apareixien, places amb actes solapats, i els moments més solemnes eren una improvisació constant. Una festa de recreació no és atapeït d'actes en un programa que sembla un jerglífic i que no es compleix.

També s'ha perdut rigor. I en una festa de recreació històrica el rigor ha de ser la base. No es pot exigir als participants que cuiden el vestuari i l'esperit d'època si des de la

mateixa direcció no es dona exemple. Perquè si el director de la Festa (que ha facturat a l'Ajuntament més de 120.000 euros) apareix en vambes, patinet elèctric i amb una insignia de l'ordre de l'atxa (reservada a les dones tortosines), potser el problema ja no és només de vestuari... però així és impossible donar exemple. Vam demanar l'any passat que no se li renovés la direcció, però el govern Jordan i Lleixà, malauradament, li han mantingut la confiança.

Un altre dels grans errors ha estat deixar perdre la internacionalització de la Festa. En edicions anteriors Tortosa havia arribat a comptar amb grups de vuit països i diferents continents. Enguany ens han volgut vendre com un èxit la participació de grups de 4 països. A més, s'ha perdut la relació amb Le Puy en Velay, ciutat francesa agermanada amb Tortosa i amb una festa de recreació històrica que ens permetia intercanviar grups i projectar-nos al públic francès.

La manca d'espectacles itinerants ha afectat directament el comerç i la restauració, amb tavernes que estimen pèrdues de prop del 50 % respecte a les anteriors edicions de la Festa. A més, s'ha comptabilitzat un 30 % menys de parades al mercat d'època, que ja no ha arribat al carrer Major de Remolins. També han quedat abandonats espais que

eren referents com el Call Jueu o les Avançades de Sant Joan.

Les Avançades havien estat un espai clau per als joves i per a les nits del Renaixement. El govern ha intentat apartar el jovent de la Festa. Primer amb música del segle XXI de pagament, després amagant-los darrere del pavelló firal i, enguany, exiliant-los al camp de la Torreta. Per això la majoria de joves els han girat l'esquena. Hem de treballar per recuperar l'espai de les avançades com a punt de trobada dels joves a la Festa del Renaixement.

Davant de tot això, l'excusa del govern ha estat culpar les dates i el temps. Evidentment que al juliol fa calor i ens hem d'adaptar al canvi climàtic. Però el "debat serà" que reclama la senyora Lleixà sobre el model de la Festa és només una cortina de fum per amagar el fracàs absolut de la Festa després de 4 anys de gestió del tripartit. El "debat serà" sobre la Festa i, en definitiva, sobre Tortosa, l'hauran de fer els tortosins a les properes eleccions del mes de maig.

Durant estos dies molta gent se m'ha apropat per demanar-nos que tornem per posar ordre: a la Festa del Renaixement però també en seguretat, neteja i, en definitiva, a la ciutat. I per això ens comprometem a treballar des d'ara en la propera edició de la Festa, la XXX. I, si la ciutadania ens reforça la confiança,

Meritxell Roigé

portaveu de Junts per Tortosa

així ho farem. De fet, recuperar l'esplendor de la nostra Festa del Renaixement serà un motiu més per a demanar la confiança dels tortosins. Perquè ens estimem la Festa i ens la creiem.

Encara que sigui difícil ho farem. Perquè tenim un tresor que val tot l'or del món. El millor de la Festa del Renaixement sempre serà el nostre patrimoni local, la il·lusió i el compromís dels grups de Tortosa, de les entitats que participen en espectacles, campanyes o tavernes, dels espectacles de proximitat, d'aquells que es deixen la pell per contribuir a la Festa, dels voluntaris i voluntàries... I això, ni la pèssima gestió ni el desgavell del tripartit ho poden eclipsar. És l'esperança que no tot està perdut. Tornarem a omplir els carrers. Tornarem a posar ordre, rigor i il·lusió. Amb treball, estima i compromís, tornarem a fer lluir la nostra Festa del Renaixement.